

2015/2340(INI)

8.4.2016

СТАНОВИЩЕ

на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните

на вниманието на комисията по външни работи

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС
(2015/2340(INI))

Докладчик по становище: Мирослав Миколашик

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. припомня, че в преамбюла на Хартата на основните права на Европейския съюз се заявява, че ЕС „поставя човека и човешкото достойнство в центъра на своята дейност“, и че Хартата забранява, наред с другото, изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне, трафика на хора и робството;
2. подчертава, че всяка експлоатация с търговска цел на органи, която отказва равния достъп до трансплантация, е неетична, не съответства на основните човешки ценности и е забранена съгласно член 3, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС;
3. припомня, че групи, организирани на международно равнище, или нелегално, или със съгласието на своите жертви, които са въведени в заблуждение от фалшиви обещания, транспортират жертвите до по-богати региони, като списъкът се оглавява от по-богатите европейски държави, където има по-богати клиенти, особено за трафика с цел сексуална експлоатация;
4. подчертава, че според доклад на организацията Global Financial Integrity („Глобал файненшъл интегрити“) търговията с човешки органи е една от десетте най-печеливши на световно равнище незаконни дейности, генерираща печалби между 600 милиона и 1,2 милиарда щатски долара годишно и обхващаща редица държави; подчертава освен това, че според Организацията на обединените нации хора от всички възрасти могат да бъдат цел, но мигрантите, бездомните хора и тези, които не могат да четат, са особено уязвими;
5. призовава всички институции на ЕС и държавите членки да следват съгласувана както вътрешна, така и външна политика, като поставят, в съответствие с основните ценности на Съюза, правата на човека в центъра на отношенията на ЕС с всички трети държави и да използват по-специално икономическите и търговските отношения като средство за въздействие;
6. приканва ЕС да се стреми към и да насърчава диалога за правата на човека с международните си партньори на държавно и недържавно равнище, да придаде официален характер на партньорствата с международни и национални организации за защита на правата на човека и да направи всичко в рамките на своите правомощия, за да укрепи сътрудничеството и координацията с трети страни, така че да се подобри откриването на жертвите, да се засилят мерките за предотвратяване на трафика на хора и да се осигури ефективно наказателно преследване на трафикантите на хора;
7. настоятелно призовава институциите на ЕС и държавите членки да гарантират, че всички продукти, които се предлагат на пазара в рамките на територията на ЕС, съответстват на международните стандарти относно зачитането на правата на човека и борбата срещу трафика на хора по цялата производствена верига;

8. отбелязва с голяма загриженост, че според данни на Международната организация на труда (МОТ) около 21 милиона души по света са жертва на най-разпространените форми на съвременно робство, включително принудителен труд, който генерира печалби в размер на над 30 милиарда евро годишно, трафик на органи и принудителна сексуална експлоатация, която засяга 80% от всички жертви на трафик на хора; отбелязва, че мъжете не правят изключение, но най-уязвимите групи, като възрастните хора, жените, болните, хората с увреждания и децата, са засегнати в по-голяма степен, като се смята, че 5,5 милиона деца са жертва на трафик; посочва, че според консервативните оценки, публикувани от Международната организация по миграция, трафикът на деца генерира печалби на стойност около 7,6 милиарда евро годишно;
9. подчертава факта, че хората, които, поради внезапно или постепенно изменение на климата, неблагоприятно засягащо техния живот или условия на живот, са принудени да напуснат обичайното си местопребиваване, са изложени на голям риск да станат жертви на трафик на хора; подчертава, че този вид мобилност на хората, свързана с изменението на климата, има силно икономическо измерение, включително загубата на средства за препитание и намаляване на доходите на домакинствата, затова съществува пряка заплаха засегнатите хора да станат лесна жертва на принудителен труд или робство;
10. подчертава значението и предстоящия характер на кризата с климатичните мигранти и голямата вероятност те да станат жертва на трафик на хора; счита, че следва да се предприемат проактивни мерки и следва да се обърне специално внимание на трафика на хора в условията на кризисни ситуации, като например природни бедствия, както и на климатичните мигранти; изразява загриженост, че действащите международни стандарти в областта на правата на човека са с ограничена приложимост при ситуации на разселвания, предизвикани от изменението на климата; следователно призовава ЕС да настоява за международно определение на „климатични бежанци“, което да може да бъде правно признато;
11. осъжда незаконната дейност по трафик на хора, включително с цел отнемане на органи и всякакъв друг вид експлоатация, свързана с нарушаване на правото на телесна неприкосновеност и с упражняване на насилие; противопоставя се на всяко комерсиализиране на човешки същества, техните тела и телесни части; подчертава съществените последици, както физически, така и психически, предизвикани от трафика на хора, върху здравето на жертвите на всички форми на експлоатация; изтъква, че хората от най-бедните общности в света са особено уязвими от гледна точка на превръщането им в жертви на незаконния трафик на органи;
12. подчертава важността на превенцията и на един многосекторен и мултидисциплинарен подход при вземането на мерки срещу незаконното доставяне на органи, включително трафика на хора с цел отнемане на органи, което се е превърнало в световен проблем; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, да се информират по-добре жертвите за физическите и психологическите рискове, особено сред най-бедните и най-уязвимите от гледна точка на неравенство и бедност, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо

положение; счита, че кампаниите за повишаване на осведомеността на обществеността следва да бъдат задължителен елемент както от Европейската политика за съседство (ЕПС), така и от сътрудничеството на ЕС за развитие;

13. подчертава, че икономическата стагнация, пропуските в законодателството и недостатъците в правоприлагането в развиващите се страни в съчетание с нарастващата глобализация и усъвършенстваните съобщителни технологии създават идеално пространство за престъпната дейност, свързана с незаконния трафик на органи; посочва, че липсата на икономически възможности принуждава хората да обмислят варианти, които в друг случай може би ще сметат за опасни или осъдителни, като същевременно незадоволителното правоприлагане позволява на трафикантите да действат без големи опасения от наказателно преследване;
14. призовава всички държави – членки на ЕС, да ратифицират и приложат възможно най-бързо Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на човешки органи; подчертава, че държавите членки следва да положат увеличени и ускорени усилия за въвеждането на европейските директиви и конвенции за борба с трафика на органи, тъкани и клетки в националното си законодателство, за да се гарантира, че лицата, отговорни за трафика на органи, тъкани и клетки подлежат на адекватно съдебно преследване, както и за да се попречи на потенциалните реципиенти да търсят органи, доставени чрез трафик на такива;
15. осъжда незаконния трафик на деца за осиновяване от европейски родители, които плащат високи такси за осигуряване на желаните бебета, включително практиката за закупуване на бебета, родени от сурогатни майки в трети държави;
16. осъжда практиката на трафик на хора с цел принудително сурогатно майчинство като нарушение на правата на жените и правата на детето; отбелязва, че търсенето е продиктувано от развитите държави за сметка на уязвимите и бедните хора, често в развиващите се страни, и призовава държавите членки да вземат под внимание последиците от своите собствени ограничителни политики в областта на репродуктивното здраве;
17. подчертава, че всички жертви на трафик на хора трябва да имат достъп до подходящи здравни услуги; отбелязва, че по-голяма част от идентифицираните жертви в ЕС са жени и момичета, които са подложени на сексуална експлоатация; изтъква необходимостта да се следва подход, съсредоточен върху жертвите, и отбелязва, че този вид експлоатация води до специфични вреди, които изискват по-високо ниво на услуги; изтъква, че бедността, етническата дискриминация, дискриминацията, основана на пола, незнанието, дезинформацията, политическите и икономическите кризи, въоръжените конфликти и природните бедствия създават благоприятни условия за трафикантите на деца;
18. подчертава, че деца, които са жертва на трафик, се използват за различни цели, включително проституция, домакинска работа и работа в плантации, като войници или помощници на въоръжени групировки, да извършват престъпления и да просят;
19. обръща внимание на необходимостта от справяне с проблема с изчезването на непридружени деца мигранти след пристигането им в Европа, както и на факта, че по данни на Европол броят на изчезналите понастоящем е 10 000; настоятелно

призовава комисията и държавите членки да направят всичко в рамките на своите правомощия да изкоренят трафика на хора, да вземат всички необходими мерки, за да намерят и осигурят закрилата на всички непридружени деца мигранти, които са изчезнали след като са регистрирани при пристигането си на европейска територия, и да засилят механизмите за подаване на сигнал за случаи с изчезнали деца, като припомня, че рискът от експлоатация, малтретиране и насилие е най-голям при лицата без акт за раждане;

20. подчертава, че държавите членки следва да засилят своето сътрудничество под егидата на Интерпол и Европол с цел по-ефективно вземане на мерки за справяне с проблема с трафика на органи, включително неутрализирането на интернет дейности и проверки на места, на които може да има жертви на трафик на хора; настоятелно призовава за текущо сътрудничество и обмен между международни организации; призовава държавите членки да гарантират, че лицата, отговорни за трафик на хора, са адекватно преследвани по съдебен път;
21. подчертава, че закупуването на човешки органи, тъкани и клетки е незаконно; отбелязва, че лицата, които са жертва на трафик за отнемане на органи, са изправени пред особени предизвикателства, както и че жертвите често не осъзнават дългосрочните и инвалидизиращи медицински последици от отнемането на органи и липсата на постоперативни грижи, както и не са осведомени за психологическите последици от операцията; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, особено сред най-бедните и най-уязвимите, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо положение;
22. осъжда трафика на човешки органи, тъкани и клетки, включително незаконната търговия с репродуктивни клетки (яйцеклетки, сперматозоиди), фетални тъкани и клетки, както и със стволови клетки от възрастни индивиди и от ембриони;
23. подчертава, че жертвите следва да получават пълна подкрепа не само за непосредствените и хронични последици за здравето, но също така и за последиците по отношение на тяхното дългосрочно психологическо благосъстояние; ето защо обръща внимание на основната роля, която изпълняват органите и организациите при предоставянето на информация на жертвите относно тяхното право на достъп до правосъдие, помощ и здравно обслужване;
24. отбелязва, че в повечето държави членки жертвите на принудителна проституция е трудно да получат достъп до психологически грижи и следователно почти изцяло трябва да разчитат на подкрепата от страна на благотворителни организации; поради това призовава на тези организации да се предоставя по-голяма подкрепа и призовава държавите членки да премахнат пречките пред достъпа до психологически грижи;
25. изтъква значението на ролята на лекари, медицински сестри, социални работници и други медицински специалисти, които имат уникален характер от гледна точка на своя професионален контакт с жертвите, докато те все още са в плен, и които играят ключова роля за предотвратяването на трафика на хора; изразява загриженост, че в момента това е пропусната възможност за намеса; отбелязва необходимостта

медицинската общност да бъде обучена да разпознава предупредителните знаци, показващи трафик на хора, и да познава процедурите за докладване, за да се осигурява по-добро подпомагане на жертвите, както и да се определят строги наказания за всякакво участие в незаконен трафик на органи;

26. насърчава въвеждането на програми за предполагаемо даване на съгласие в различни държави или схеми, чрез които на гражданите да се предоставя възможност да се включат пряко в регистър за донори на органи, когато извършат определени административни процедури, с което се намалява зависимостта на пациентите от черния пазар като същевременно се увеличава броят на наличните органи, за да се понижат финансовите разходи по трансплантация и да се намали необходимостта от медицински туризъм;
27. призовава държавите членки да насърчават допълнителните усилия за включването на медицинската общност в подобряването на усилията за борба с тази форма на трафик чрез повишаване на осведомеността по въпросите, свързани с трафика, и чрез осигуряване на задължително обучение;
28. призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за предотвратяване на „трансплантационния туризъм“ като приемат мерки, които увеличават наличието на органи, осигурени по законен начин, за да се засили предотвратяването на незаконното доставяне на органи, и да създадат прозрачна система за проследяване на трансплантираните органи като същевременно се осигури анонимността на донорите; призовава Комисията да изготви насоки за насърчаване на участието на държавите – членки на ЕС, в партньорства за сътрудничество като „Евротрансплант“ и „Скандиятрансплант“;
29. отбелязва, че според Световната здравна организация научните данни относно трафика и здравето са ограничени, особено що се отнася до душевното и психичното здраве; също така посочва, че нуждите на жертвите и оцелелите често се подценяват; ето защо призовава Комисията и компетентните органи на държавите членки да установят система за мониторинг, както и да разпространяват информация относно последствията от трафика и относно потребностите на жертвите както по отношение на физическото, така и по отношение на психичното здраве;
30. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да спазват Устава на Организацията на обединените нации, както и принципите на законодателството в областта на убежището;

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	22.3.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 65 -: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Damiano Zoffoli
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Paul Brannen, Mark Demesmaeker, Jan Huitema, Peter Jahr, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	José Blanco López